

Μαθητές του Στ2 "ανακρίνουν" τη Βασιλική Νευροκοπλή

- Κυρία Βασιλική,

**Μικρό παιδί παίζατε με κεριά, λιβάνια και εικόνες Αγίων.
Βοηθός του ιερέα πατέρα σας, ονειρευόσασταν να γίνετε ...
"Δεσπότης".**

**Αργότερα οδηγήσατε το καράβι της ζωής σας σε σχολείο.
Τραγουδήσατε : " Ηθοποιός, σημαίνει φως !".**

**Εμείς, σήμερα, έχουμε τη χαρά και την τιμή να γνωρίσουμε
μια παραμυθοϋφάντρα . Οι παραμυθοϊστορίες σας γίνονται
πουλιά, που μας ταξιδεύουν σε κόσμους μακρινούς, σε κόσμους
μαγικούς.**

**Μέσα σ' όλα αυτά, πού η Βασιλική νιώθει πιο γεμάτη, πιο
χαρούμενη ;;**

Χρυσάνθη

- Έχω ένα πρόβλημα. Και το πρόβλημά μου είναι
 ότι είμαι πάρα πολύ ερωτευμένη με τη ζωή.

Μ' αρέσουν όλα !

Αυτό ήταν πάντα το πρόβλημά μου. Μου λέγαν, " τι θες να γίνεις, όταν μεγαλώσεις ;" Κι έλεγα : και αυτό και εκείνο ..

Σχεδόν, όλα τα 'κανα. Εκτός από δεσπότης, που δεν έχω γίνει ακόμα. Και πιστεύω ότι κι αυτό θα γίνει μια μέρα. Μέχρι τώρα δεν γίνονται οι γυναίκες δεσποτάδες. Τα πράγματα αλλάζουνε. Η εποχή τρέχει... Αλλά , μπορεί να γίνω. Δεν το αποκλείω.

Νομίζω ότι τα 'χω κάνει όλα αυτά που ονειρεύτηκα.

Κάθε φορά είμαι γεμάτη σ' αυτό που ζω εκείνη τη στιγμή. Μετά πάω σε άλλη στιγμή. Δεν κάθομαι να σκεφτώ, τι ωραία που πέρασα στο σχολείο ! Γιατί αν αρχίσω να θυμάμαι, χάνω τη στιγμή που ζω.

Γιατί αγαπάω κάθε στιγμή της ζωής !

- Τα παραμύθια σας

μας ταξιδεύουν σε μουσικά μονοπάτια.

Μας μιλούν πολύ τρυφερά για θέματα " δύσκολα ",

όπως η Θεοδώρα (κόρη δίχως μάτια - στο Παραμύθι της Μουσικής). Όπως όταν φεύγουν από κοντά μας αγαπημένα πρόσωπα (Αν τ' αγαπάς ξανάρχονται).

Οι παραμυθοϊστορίες σας, όμως, μας ανοίγουν κι ένα παράθυρο στην ελπίδα.

Ποιο παραμύθι, **ποια παραμυθία** θα μπορούσαμε εμείς τα παιδιά να διηγηθούμε στους μεγάλους, για παράδειγμα στους γονείς μας, για να θυμηθούν την ελπίδα σε μια τόσο δύσκολη εποχή ;;

Νάσια

- Εξαρτάται από τους μεγάλους.

Γιατί δεν είναι όλοι ίδιοι.

Αν κάποιος έχει ένα πρόβλημα και δεν μπορεί να το ξεπεράσει

με τίποτα , θα έλεγα τον Τρελό του Χωριού.

Μ'αρέσει που βασίζεται σε αληθινή ιστορία. Αυτός ο άνθρωπος, που τον λέγανε τρελό υπήρξε. Ήταν στην Ινδία . Και πραγματικά, σε 22 χρόνια άνοιξε δρόμο για να ενώσει το μικρό, φτωχό χωριό με την πλούσια πολιτεία. Τα εβδομήντα χιλιόμετρα που τους χώριζαν έγιναν ένα.

Ντασράτ Μαντζί

Ο άνθρωπος – βουνό

- **Αύριο, 8 Μαρτίου είναι η παγκόσμια ημέρα της γυναίκας.**

Εσείς, ως γυναίκα, στον επαγγελματικό σας χώρο, συναντήσατε αμφισβήτηση από κάποιον άνδρα συγγραφέα ;

Κατερίνα

- **Ποτέ δεν σκέφτηκα ότι είμαι γυναίκα.**

Δηλαδή,

δεν ξέρω αν μπορείτε

να το καταλάβετε αυτό που λέω.

Υπάρχουν άντρες που ό, τι και να κάνουν, σκέφτονται ότι είναι άντρες. Και άλλοι, που δεν τους ενδιαφέρει ότι είναι άντρες. Και αντιστοίχως και γυναίκες.

Αν σκέφτεσαι συνέχεια ότι είσαι γυναίκα, βγάζεις διαρκώς προς τα έξω κάποια χαρακτηριστικά της φύσης σου, αφήνοντας πίσω κάποια άλλα.

Αν σκέφτεσαι ότι είσαι άνθρωπος , συμπεριλαμβάνεις και τον άνδρα και τη γυναίκα μέσα σου. Πλησιάζεις τους ανθρώπους και επικοινωνείς μαζί τους σαν άνθρωπος με άνθρωπο.

Οπότε, μπορεί να έχω εισπράξει αρνητικό κλίμα και κριτική άσχημη από άντρα, αλλά, δεν έχω σκεφτεί ποτέ, ότι αυτός μου μιλάει έτσι, επειδή είναι άντρας κι εγώ γυναίκα. Δεν μπορώ να σκεφτώ έτσι.

- **Να το πω λίγο πιο απλά.
Δεν μπορώ να σκεφτώ
με χωρισμούς.
Από 'δω είναι οι γυναίκες.
Από 'κει οι άντρες.
Εγώ δεν το δέχομαι αυτό !**

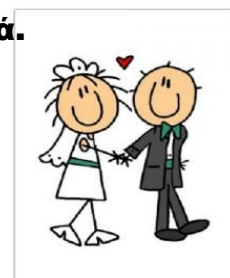

**Για μένα παγκόσμια ημέρα της γυναίκας δεν σημαίνει τίποτα !
Και, έτσι όπως γιορτάζεται, δεν σημαίνει τίποτα ! Μπορεί
άλλοι να είμαστε γυναίκες και άλλοι να είναι άντρες. Ο
άνθρωπος είναι ένας, χωρίς τον άλλον δεν υπάρχουμε !**

International Women's Day

**Φτιαχτήκαμε για να είμαστε ένας. Από έναν προήλθαμε
και ένας θέλουμε να γίνουμε ! Γι' αυτό ερωτεύομαστε, γι'
αυτό παντρευόμαστε, γι' αυτό κάνουμε παιδιά.**

**Υπάρχουν στιγμές και τέτοιες γιορτές, κατά τη γνώμη
μου, που πάλι χωρίζουμε τον άνθρωπο στα δύο. Δεν
καταλαβαίνω γιατί. Και γιατί πρέπει η γυναίκα πρέπει να
γιορτάζει μόνη της ;**

Δεν υπάρχει γιορτή που μπορείς να τη γιορτάσεις μόνος σου !

- Υπάρχει κάποιο βιβλίο άλλου συγγραφέα που να σας "άγγιξε";

Να σας έκανε "να ζηλέψετε" που δεν το γράψατε εσείς και γιατί;;;

Μένη

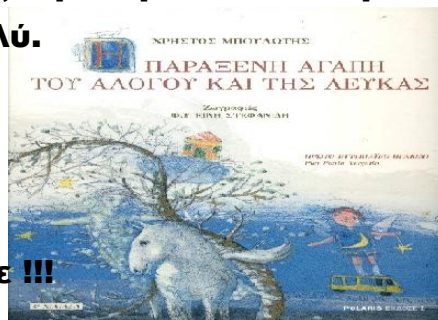

Κατά καιρούς, ζηλεύω ! Δεν ζηλεύω εύκολα !

Θα πρέπει κάτι να γίνει πάρα πολύ καλό για να το ζηλέψω. Αλλά, πάντα υπάρχει κάτι καλύτερο από αυτό που κάνω εγώ. Κι αυτό μου δίνει πάρα πολύ μεγάλη χαρά, όταν βρίσκω ένα παραμύθι που να είναι καλύτερο απ' αυτό που έχω γράψει εγώ ! Χαίρομαι πάρα πολύ !!! Δεν θέλω με τίποτα να πιστεύω, να νομίζω ότι το έχω γράψει εγώ. Με τίποτα, δηλαδή !!!! Αυτό θα με θορυβήσει πάρα πολύ.

Υπήρξαν και Έλληνες συγγραφείς, πάρα πολύ καλοί.

Ένας Έλληνας συγγραφέας με καθόρισε !!!

Αυτό το παραμύθι, το θεωρώ τομή στην παιδική λογοτεχνία ! Ανοίγει τον δρόμο, απ' αυτό το παραμύθι και μετά για άλλου είδους κείμενα . Αυτό το ζήλεψα πάρα πολύ !

**Μετά... ζήλεψα
Για χρόνια, για μένα,
το ζητούμενο ήταν
να γράφω σαν κι αυτόν !**

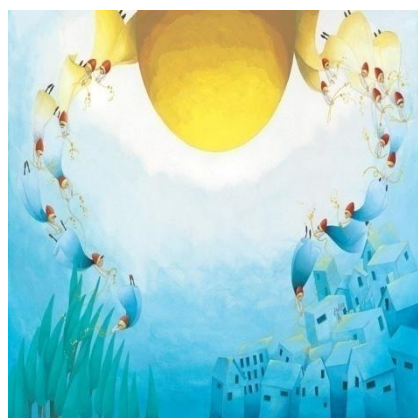
Με τόσα λίγα λόγια, να γράφω τόσα πολλά πράγματα !

Νομίζω ότι το πλησίασα. Αλλά, το θεωρώ, ακόμα, κορυφαίο !

- **Αν μπορούσατε να στείλετε έναν Ταχυδρόμο του Ήλιου, ένα Φτερωτό Φαναράκι στην καρδιά ενός ανθρώπου, που αποφασίζει για μας, για την πατρίδα μας , για το μέλλον μας, σε ποιον θα το στέλνατε και γιατί ;**

Μαριλίνα

- **Σίγουρα θα έστελνα μια ηλιαχτίδα σ' αυτόν που αποφασίζει. Μπορεί Να είναι ο πρωθυπουργός.... Μπορεί η βουλή μας**

Δεν ξέρω ποιος μπορεί να είναι !

Αλλά, θα έκλεβα ένα κομματάκι ηλιαχτίδας και θα το μοίραζα στον λαό.

Γιατί, κανείς δεν μπορεί ν' αποφασίζει χωρίς να μπορεί και ο λαός να καταλαβαίνει το σωστό .

Γιατί, αν αυτός αποφασίσει κάτι σωστό και εμείς όλοι έχουμε αντίθετη γνώμη, είμαστε τυφλωμένοι, δεν έχει νόημα ν' αποφασίσει αυτός το σωστό.

Γί αυτό η ηλιαχτίδα πρέπει να πηγαίνει σε όλους και να είμαστε όλοι έτοιμοι να τη δεχτούμε !

Ο Απόστολος Παύλος

στον Ύμνο της Αγάπης , λέει :

- **Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας ή σαν κτύπημα κυμβάλου.**
- **Σήμερα, που πολλοί μιλούν αρκετές γλώσσες των ανθρώπων, κατά τη γνώμη σας, μιλούν τη γλώσσα της αγάπης ;;**

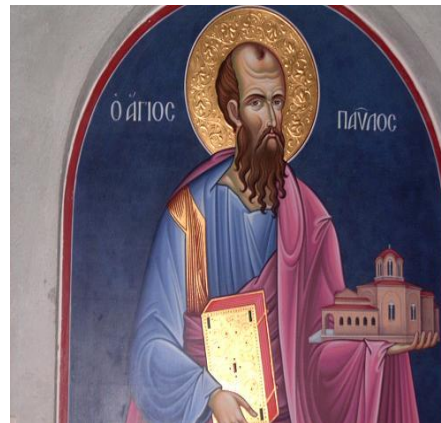
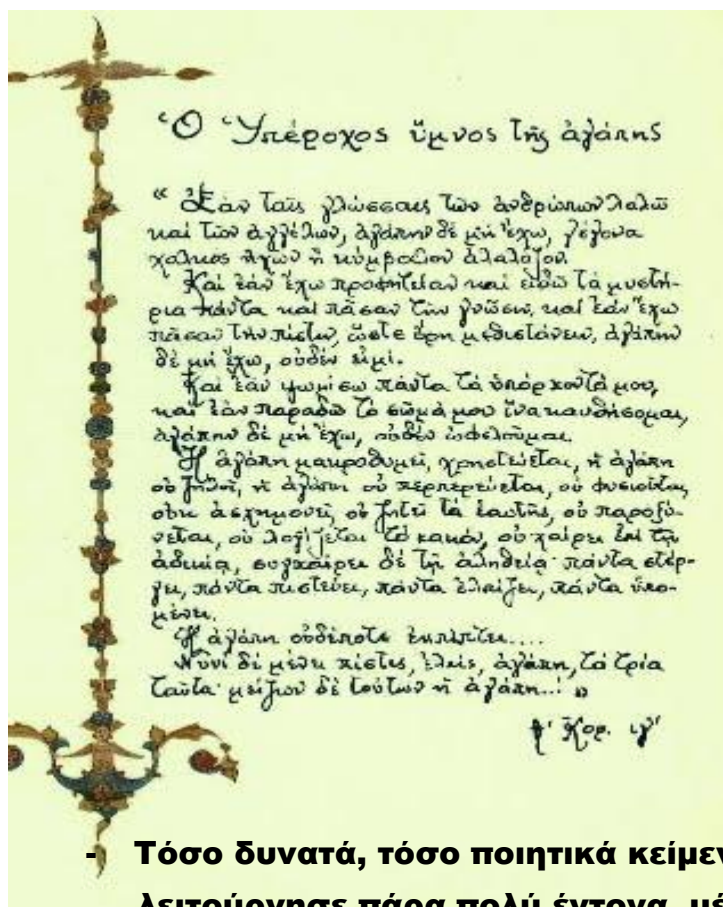
Θανάσης

**Πριν απαντήσω,
θα πω κάτι προσωπικό..**

Ήμουν παιδί Β΄ Δημοτικού. Τρελαινόμουνα να βοηθάω τον ιερέα πατέρα μου στα Ευχέλαια. Έπρεπε να μάθω να διαβάζω, σε μια γλώσσα δύσκολη, που δεν καταλάβαινα : Αν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ.....

- **Χωρίς να καταλαβαίνω, αυτό ειδικά το κείμενο, σημάδεψε τη ζωή μου όλη !!!**

- Τόσο δυνατά, τόσο ποιητικά κείμενα, όπως αυτό, απλώς
λειτούργησε πάρα πολύ έντονα μέσα στην καρδιά μου !

Το μυαλό μου δεν καταλάβαινε !

Η καρδιά, όμως, καταλαβαίνει

**Μπορείτε να φανταστείτε άνθρωπο που να μιλάει τη
γλώσσα των αγγέλων ;**

.....

Υπάρχει κάτι πιο σημαντικό απ' αυτό !

Ν' αγαπάς αυτόν που έχεις δίπλα σου !

**Υπάρχουν άνθρωποι που δεν είναι ανάμεσά μας, που είναι
κρυμμένοι στα βουνά και στα λαγκάδια , στις σπηλιές. Και ν'
αγαπάνε τόσο πολύ, που να μας κάνουν και μας να υπάρχουμε !
Και ν' αγαπιόμαστε λίγο. Επειδή αυτοί μπορούν πολύ !!!**

- Έχετε πει πως, σαν μαθήτριά, αυτά που γράφατε, μάλλον, δεν ταίριαζαν στο σχολείο.

Εγώ, ως μαθήτριά της Στ' τάξης, νιώθω μέσα στην ψυχή μου, πως αυτά που γράφετε μας ταιριάζουν πολύ !

Κάθε βιβλίο σας είναι βιβλίο – πόρτα. Αφού οι σελίδες του μοιάζουν με πέρασμα σε έναν άλλο, όμορφο, με ελπίδα κόσμο.

Ήταν χαρά μας και τιμή μας που ήρθατε στο σχολείο μας.

Σας ευχαριστούμε !

Σας ευχόμαστε ούριο άνεμο στα ταξίδια του μυαλού και της ψυχής σας !!!!

Κρυσταλλία

10° Δημ. Σχ. Κομοτηνής

07.03.2018

